

Odbor za državnu službu

UDK 35.08:349.2(094.77)

IZVANREDNI POSTUPAK PRIJMA U DRŽAVNU SLUŽBU

Izbor kandidata vrši se temeljem činjenica koje su postojale u vrijeme pokretanja natječajnog postupka, odnosno objave javnog natječaja kao i onih koje su postojale u trenutku provedbe testiranja i intervjua.

Čl. 50.a/1. i 50.a/2. Zakona o državnim službenicima; ZDS, NN 92/05, 107/07, 27/08, 49/11, 150/11, 34/12

Rješenjem od 21. lipnja 2012. Z. Š. sa završenom srednjom stručnom spremom, gimnazijom i ukupno 35 bodova ostvarenih na testiranju i intervjuu, prima se u državnu službu na radno mjesto sudske referenta – zemljišnoknjižnog (ZK), na neodređeno vrijeme, uz obvezni probni rad u trajanju od tri mjeseca i obvezu polaganja državnog stručnog ispita u roku od šest mjeseci nakon isteka probnog rada.

Protiv tog rješenja pravodobno su podnijeli žalbe K. F., D. Š. i M. V.

K. F. u svojoj žalbi u bitnom navodi da tijelo prvog stupnja u ponovnom postupku ne samo što nezakonito postupa već daje i kontradiktorno obrazloženje o razlozima kojima se rukovalo pri donošenju odluke o izboru izabrane kandidatkinje. Između ostalog iznosi da iako je postupak i način raspisivanja i provedbe javnog natječaja reguliran odredbama ZDS i Uredbe o raspisivanju i provedbi javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi, sukladno kojim je odredbama i proveden postupak koji je prethodio prije poništenom rješenju o prijmu u državnu službu, iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je za izabranu kandidatkinju proveden dodatni postupak utvrđivanja njezinih sposobnosti i vještina bitnih za obavljanje poslova tog radnog mjesta budući da su ne samo nadređeni dužnosnici i službenici suda već i službenici iste vrste ispitivani o njezinu

radu te da su cit. »iskazali sucu ovlaštenom za obavljanje poslova sudske uprave« kako bi ona bila »iznimno spretna, ozbiljna, marljiva, snalažljiva, raznovrsna ...«, čime su ostali kandidati dovedeni u neravnopravan položaj jer se za njih tako nije postupilo. Smatra da se takvim obrazloženjem namjerno omalovažava njezin desetogodišnji rad pri tijelu prvog stupnja.

D. Š. u svojoj žalbi ističe da ju podnosi zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Posebno ističe da je pobijanim rješenjem u državnu službu primljena kandidatkinja koja je u trenutku raspisivanja javnog natječaja pri tijelu prvog stupnja bila zaposlena samo dva dana, dok se u obrazloženju pobijanog rješenja navodi da u trenutku donošenja pobijanog rješenja ima pri tijelu prvog stupnja osam mjeseci radnog iskustva te, s obzirom na to da radi na radnom mjestu koje se ne vrednuje statističkim podacima, da je bilo potrebno kod ocjene ove vrste prvenstveno uzeti u obzir činjenice koje su nadređeni službenici i dužnosnici ovog suda kao i službenici iste vrste uočili u njezinu dosadašnju radu, o čemu su iskazali sucu ovlaštenom za obavljanje poslova sudske uprave. Smatra da je takvo obrazloženje suprotno odredbi članka 50.a ZDS jer iz navedene odredbe nedvosmisleno proizlazi da se rezultati dosadašnjeg rada i sposobnosti utvrđuju prilikom testiranja kandidata prijavljenih na javni natječaj, dok je vezano uz izabranu kandidatkinju učinjeno upravo suprotno i vrednovan je njezin rad na sudu. Ističe stoga da kada bi se prihvatio takav stav, ostali kandidati koji su se prijavili na natječaj ne bi imali iste uvjete pri zapošljavanju. Ističe i da je na razgovoru ostvario 6 bodova, iako je za iste odgovore na intervju koji je vođen za prethodni javni natječaj na koji se također javio (radno mjesto sudske upisničara) ostvario maksimalnih 10 bodova, pa smatra da bi u slučaju da je na razgovoru ostvario broj bodova koji stvarno zaslužuje, dakle 10 bodova, imao ukupno 36 bodova, što znači bod više od izabrane kandidatkinje. Ističe i da nigdje nije obrazloženo zbog čega je dobio toliko malo bodova na razgovoru. S obzirom na to da u tijelu prvog stupnja radi jedan službenik i preko deset službenica, poziva se na ravnopravnost spolova te s obzirom na to da postoji kandidat koji stanuje u ..., da bi sudac ovlašten za poslove sudske uprave pri odabiru trebao vodi računa i o racionalizaciji troškova prijevoza budući da izabrana kandidatkinja svaki dan mora prijeći veliku udaljenost radi dolaska na posao, a isplaćuju joj se i veliki troškovi prijevoza.

M. V. u svojoj žalbi u bitnom ističe da iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da se donositelj rješenja pri njegovu donošenju nije ispravno rukovodio odredbama Uredbe o raspisivanju i provedbi javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi, i to odredbe članka 14. koja propisuje

da Komisija kod izvanrednog postupka prijma u državnu službu u razgovoru s kandidatima utvrđuje i stečeno radno iskustvo u struci te rezultate ostvarene u njihovu dosadašnjem radu koji se vrednuje bodovima od 0 do 10. Smatra, s obzirom na to da je na intervjuu ostvarila maksimalnih 10 bodova, iz čega se zaključuje da je Komisija, uzimajući u obzir između ostalog i rezultate rada ostvarene u njezinu dosadašnjem radu, u koje ulaze i ocjene o njezinu radu, odlučila da joj pripada najveći broj bodova. Međutim, u obrazloženju pobijanog rješenja donositelj navodi ocjene njezina dosadašnjeg rada iz kojih izvodi zaključak da kod nje izostaje spretnost, brzina, znanje i višestruka učinkovitost u radu za mjesto ZK referenta, zbog čega postoji opravdana sumnja da ako bi bila izabrana na javnom natječaju, ne bi ni u daljnjem radu mogla postići propisane i očekivane rezultate, budući da ih nije postizala ni u dosadašnjem radu. Ističe da iz takvog obrazloženja proizlazi da je donositelj rješenja zapravo zanemario ocjenu Komisije ovlaštene i imenovane za provedbu javnog natječaja jer je jedan od elemenata potrebnih za donošenje odluke, a to su prema Uredbi rezultati ostvareni u dotadašnjem radu, samostalno ocijenio kao otegotan, odnosno kao razlog njezina neprimanja na radno mjesto ZK referenta, ne uzimajući u obzir da joj je Komisija u tom dijelu dala maksimalni broj bodova. Upozorava i na to da je izabrana kandidatkinja iz dijela provjere znanja, sposobnosti i vještina bitnih za obavljanje poslova radnog mjesta postigla samo 6 bodova, dok je ona postigla 9 bodova.

Prema odredbi čl. 50.a/1. ZDS, izbor kandidata u postupku javnog natječaja odnosno internog oglasa obavlja se na temelju rezultata provjere znanja, sposobnosti i vještina te rezultata u dosadašnjem radu, koji se utvrđuju putem testiranja i razgovora (intervju), dok je odredbom čl. 51/2. ZDS propisano da kandidate s liste iz čl. 50.a/1. (kandidati prijavljeni na javni natječaj koji ispunjavaju formalne uvjete propisane natječajem) komisija za provedbu natječaja upućuje na testiranje i intervjuu radi utvrđivanja njihovog znanja, vještina i sposobnosti te stečenog radnog iskustva. Izbor kandidata za prijam u službu obavlja se između najviše 10 kandidata koji su postigli najbolje rezultate na provedenom testiranju i intervjuu koji mora biti obrazložen.

Pobijano rješenje doneseno je u ponovnom postupku nakon što je Odbor za državnu službu, postupajući po žalbama D. Š., K. F. i M. V., poništio prijašnje rješenje tijela prvog stupanja br. 7-Su-379/11-77 od 18. siječnja 2012. kojim je u državnu službu radi obavljanja poslova radnog mjesta sudskog referenta – ZK na neodređeno vrijeme uz obvezni probni rad i obvezu polaganja državnog stručnog ispita primljena Z. Š. i predmet zbog

radi nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja vratio tijelu prvog stupnja na ponovni postupak.

Naime, u prije vođenom žalbenom postupku utvrđeno je da je tijelo prvog stupnja raspisalo u NN 126/11 od 9. studenoga 2011. javni natječaj za prijam u državnu službu na neodređeno vrijeme jednog izvršitelja za obavljanje poslova radnog mjesta sudski referent – ZK, za koje su traženi sljedeći stručni uvjeti: SSS upravne, ekonomske, birotehničke struke ili druge odgovarajuće struke, položen državni stručni ispit, poznavanje rada na računalu i jedna godina radnog iskustva na odgovarajućim poslovima te je u tekstu javnog natječaja navedeno da se na natječaj mogu javiti i kandidati koji nemaju položen državni stručni ispit, s obvezom polaganja u zakonskom roku.

Također je utvrđeno da izabrana kandidatkinja ispunjava formalne uvjete iz javnog natječaja koja je u provedenom postupku ostvarila ukupno 35 bodova, i to iz poznavanja osnova ustavnog ustrojstva 9 bodova, iz provjere znanja, sposobnosti i vještina bitnih za obavljanje poslova radnog mjesta 6 bodova, iz poznavanja rada na računalu 10 bodova i intervjua 10 bodova te na rang-listi s kandidatkinjom I. H. R. dijeli drugo i treće mjesto. Vezano uz podnositelje žalbe utvrđeno je da ispunjavaju formalne uvjete iz javnog natječaja i da su u provedenom postupku ostvarili sljedeće rezultate, i to:

- kandidatkinja M. V. ukupno 39 bodova, i to iz poznavanja osnova ustavnog ustrojstva 10 bodova, iz provjere znanja, sposobnosti i vještina bitnih za obavljanje poslova radnog mjesta 9 bodova, iz poznavanja rada na računalu 10 bodova i intervjua 10 bodova te se na rang-listi nalazi na prvom mjestu;
- kandidatkinja K. F. ukupno 34 boda, i to iz poznavanja osnova ustavnog ustrojstva 9 bodova, iz provjere znanja, sposobnosti i vještina bitnih za obavljanje poslova radnog mjesta 6 bodova, iz poznavanja rada na računalu 10 bodova i intervjua 9 bodova te se na rang-listi nalazi na četvrtom mjestu;
- kandidat D. Š. ukupno 32 boda, i to iz poznavanja osnova ustavnog ustrojstva 10 bodova, iz provjere znanja, sposobnosti i vještina bitnih za obavljanje poslova radnog mjesta 6 bodova, iz poznavanja rada na računalu 10 bodova i intervjua 6 bodova te se na rang-listi nalazi na petom mjestu.

Dakle, svi navedeni kandidati nalaze se među prvih deset kandidata između kojih se obavlja izbor, s tim što su podnositelji žalbi K. F. i D.

Š. ostvarili manje bodova nego izabrana kandidatkinja i podnositeljica žalbe M. V.

Prije poništenim rješenjem tijelo prvog stupnja izbor kandidatkinje Z. Š. koja ispunjava propisane i objavljene uvjete tog radnog mjesta, osim položenog državnog stručnog ispita, koja je u provedenom postupku provjere znanja, vještina i sposobnosti te stečenog radnog iskustva ostvarila slabiji rezultat od podnositeljice žalbe M. V. obrazložilo je time što je ona zaposlena u tijelu prvog stupnja na određeno vrijeme (zamjena službenice na porodiljnom dopustu), i to na radnom mjestu administrativnog referenta-zapisničara, da je u svom dosadašnjem radu pokazala ozbiljnost, temeljitost te marljivost pri ispunjavanju radnih obveza pa da je u kratkom roku nakon prijma savladala program e-spisa i poslove na koje je raspoređena pa da je opravdano očekivati da će na takav način pristupiti radu i na novom radnom mjestu i da će u kratkom roku ostvarivati predviđene odnosno propisane radne učinke (normu) ZK referenta.

Međutim, takvo obrazloženje bilo je u suprotnosti s podacima iz spisa dostavljenog predmeta, posebno prijave izabrane kandidatkinje od 16. studenoga 2012. i preslika njezine radne knjižice prema kojoj ne stoji da je u to vrijeme, dakle u vrijeme podnošenja molbe, bila u radnom odnosu pri tijelu prvog stupnja, već da je dosadašnje radno iskustvo ostvarila radom u razdoblju od 1999. do 3. svibnja 2009. obavljanjem računovodstvenih i komercijalnih poslova te radom u razdoblju od 4. svibnja 2009. do mjeseca listopada 2010. obavljanjem poslova blagajničkog poslovanja, ugovaranja i realizacije kredita i štednje građana, s tim da prema presliku radne knjižice kod tog poslodavca radni staž nije niti zaključen.

Naime, prema odredbi čl. 50.a/1. ZDS, izbor kandidata u postupku javnog natječaja odnosno internog oglasa obavlja se na temelju rezultata provjere znanja, sposobnosti i vještina te rezultata u dosadašnjem radu, koji se utvrđuje putem testiranja i razgovora (intervju), dok je odredbom čl. 51/2. propisano da kandidate s liste iz čl. 51/1. (kandidati prijavljeni na javni natječaj koji ispunjavaju formalne uvjete propisane natječajem) komisija za provedbu natječaja upućuje na testiranje i intervju radi utvrđivanja njihova znanja, vještina i sposobnosti te stečenog radnog iskustva. Izbor kandidata za prijam u službu obavlja se između najviše 10 kandidata koji su postigli najbolje rezultate na provedenom testiranju i intervjuu. Izbor mora biti obrazložen.

Sukladno odredbi čl. 12/1. Uredbe o raspisivanju i provedbi javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi (NN 74/10, 142/11), testiranje se sastoji od provjere znanja, sposobnosti i vještina kandidata i razgovora

komisije s kandidatima (intervju). Način provedbe javnog natječaja, uključujući sadržaj testiranja, provjeru posebnih znanja, obavljanje razgovora i bodovanje svakog dijela provjere znanja i intervjua, pobliže je uređen odredbama čl. 11.–15. Uredbe, pa je tako odredbom čl. 13. Uredbe propisano da se svaki dio provjere znanja, sposobnosti i vještina iz čl. 11. Uredbe vrednuje bodovima od 0 do 10, s time da se smatra da su kandidati zadovoljili na testiranju ako su za svaki dio provedene provjere dobili najmanje 5 bodova te oni kandidati koji su zadovoljili na provjeri znanja, sposobnosti i vještina pristupaju razgovoru s komisijom (intervju). Prema odredbi čl. 14. Uredbe, komisija u razgovoru s kandidatima utvrđuje interese, profesionalne ciljeve i motivaciju kandidata za rad u državnoj službi, dok kod izvanrednog postupka prijma u državnu službu, što je slučaj u konkretnom predmetu, Komisija u razgovoru s kandidatima utvrđuje i stečeno radno iskustvo u struci te rezultate ostvarene u njihovu dosadašnjem radu, koji se sukladno odredbi čl. 14/3. Uredbe vrednuje bodovima od 0 do 10. Smatra se da je kandidat zadovoljio na intervjuu ako je dobio najmanje 5 bodova.

Iz tih odredbi nedvojbeno proizlazi da se izbor kandidata u postupku javnog natječaja obavlja na temelju rezultata provjere znanja, sposobnosti i vještina te rezultata u dosadašnjem radu, koji se utvrđuje putem testiranja i razgovora (intervju) te da komisija za provedbu javnog natječaja u razgovoru s kandidatima, uz interese, profesionalne ciljeve i njihovu motivaciju za rad u državnoj službi, utvrđuje i njihovo stečeno radno iskustvo u struci te rezultate ostvarene u njihovu dosadašnjem radu, što se sukladno odredbi čl. 14/3. Uredbe vrednuje bodovima od 0 do 10. Dakle, u ovoj upravnoj stvari izbor kandidata vrši se temeljem činjenica koje su postojale u vrijeme pokretanja natječajnog postupka odnosno objave javnog natječaja kao i onih koje su postojale u trenutku provedbe testiranja i intervjua. Testiranje je održano 14. prosinca 2011.

Međutim, tijelo prvog stupnja, postupajući u ponovnom postupku radi utvrđivanja ispravnog i potpunog činjeničnog stanja, izvršilo je uvid u službeničke dosjee kandidata koji su zaposleni u tijelu prvog stupnja na određeno vrijeme radi obavljanja poslova radnog mjesta za koje je objavljen javni natječaj, dakle za kandidate M. V. i K. F. te Z. Š. koja je u međuvremenu, prema navodima iz obrazloženja pobijanog rješenja, s danom 7. studenog 2011. primljena u državnu službu u tijelo prvog stupnja na određeno vrijeme radi zamjene službenice na porođiljskom dopustu radi obavljanja poslova radnog mjesta administrativnog referenta – zapisničara. Uvidom u prijavu na javni natječaj kandidatkinje Z. Š. od 16. studenoga 2011. (podnesene tijelu prvog stupnja s danom 17. studenoga

2011.), odnosno u priložen životopis i preslik radne knjižice, utvrđeno je da ona, iako je prema navodima iz obrazloženja pobijanog rješenja u tijelu prvog stupnja zasnovala radni odnos na određeno vrijeme s danom 7. studenoga 2011., tu činjenicu nije navela u životopisu te je uz prijavu dostavila preslik radne knjižice prema kojoj njezin radni staž kod prethodnog poslodavca nije niti zaključen. Vezano uz kandidate I. H. R. i D. Š., s obzirom na to da oni nisu zaposleni u tijelu prvog stupnja, tijelo prvog stupnja je radi utvrđivanja ispravnog i potpunog činjeničnog stanja, za razliku od prije navedenih kandidata, izvršilo uvid u dokumentaciju koja se nalazi u spisu koja je prikupljena u postupku provođenja javnog natječaja. Dakle, tijelo prvog stupnja u postupku utvrđivanja činjeničnog stanja nije jednako postupalo prema svim kandidatima, odnosno nije utvrđivalo samo one činjenice koje su bitne za izbor kandidata sukladno gore navedenim zakonskim odredbama. Naime, tijelo prvog stupnja je pogrešno za one kandidate koji su zaposleni pri tijelu prvog stupnja ponovo utvrđivalo činjenice vezane uz njihov dosadašnji rad, pri tome zanemarujući činjenicu da je Komisija za provedbu javnog natječaja, koju je imenovao čelnik tijela prvog stupnja sukladno odredbi čl. 8. Uredbe, te iste činjenice utvrdila tijekom razgovora s kandidatima i bodovala ih. Tako je tijelo prvog stupnja za izabranu kandidatkinju pogrešno utvrđivalo i činjenice vezane uz njezin rad pri tijelu prvog stupnja u razdoblju nakon završetka postupka javnog natječaja te uzelo u obzir kao odlučujuće činjenice vezane uz njezin rad, koje su uočili nadređeni dužnosnici i službenici tijela prvog stupnja kao i službenici iste vrste i iznijeli ih sucu ovlaštenom za obavljanje poslova sudske uprave, iako ocjenu njezina dosadašnjeg rada koja je odlučujuća za postupak prijma u konkretnom predmetu sukladno odredbi čl. 14. Uredbe može dati samo Komisija za provedbu javnog natječaja.

Slijedom iznesenog, kako je tijelo prvog stupnja ponovo pogrešno utvrdilo činjenično stanje, a s obzirom na to da je nužno neposredno rješavanje prvostupanjskog tijela, valjalo je u skladu s odredbom čl. 117/2. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) pobijano rješenje poništiti i predmet dostaviti tijelu prvog stupnja na ponovno rješavanje u kojem će tijelo prvog stupnja utvrditi potpuno činjenično stanje i izvršiti izbor kandidata temeljem rezultata provjere znanja, sposobnosti i vještina te rezultata u njihovu dosadašnjem radu, koje je utvrdilo putem testiranja i razgovora, pa utvrđeno činjenično stanje kao i odlučne razloge za prijam navesti u obrazloženju rješenja o prijmu u državnu službu sukladno odredbi čl. 98/5. istog Zakona.

Rješenje kl. UP/II-112-07/12-01/1163, ur. br. 566-01/3-13-5 od 14. siječnja 2013.

OBNOVA POSTUPKA PREDMETA PRESTANKA DRŽVNE SLUŽBE RADI SAZNANJA ZA NOVE ČINJENICE ILI MOGUĆNOSTI UPOTREBE NOVIH DOKAZA KOJI BI, SAMI ILI U VEZI S VEĆ IZVEDENIM I UPOTRIJEBLJENIM DOKAZIMA, MOGLI DOVESTI DO DRUKČIJEG RJEŠENJA DA SU TE ČINJENICE ODNOSNO DOKAZI BILI IZNESENI ODNOSNO UPOTRIJEBLJENI U PRIJAŠNJEM POSTUPKU

Za ispunjenje uvjeta za obnovu postupka potrebno je da stranka svoj prijedlog temelji na činjenicama koje su postojale u vrijeme vođenja upravnog postupka.

Čl. 123/1. Zakona o općem upravnom postupku; ZUP, NN 47/09

Rješenjem Ministarstva od 22. prosinca 2011. odbacuje se zahtjev za obnovu postupka D. B.

Protiv navedenog rješenja D. B. pravodobno je podnio žalbu u kojoj navodi da ju podnosi zbog bitne povrede postupka i zbog povrede materijalnog prava. Ističe da nije sporno da mu je rješenjem od 19. 1. 2010. prestala služba po sili zakona s danom 18. 1. 2010. s obzirom na presudu Županijskog suda kojom je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 8 mjeseci koja mu je izrečena u postupku zbog prometne nezgode, međutim da je u odnosu na izrečenu kaznu, s obzirom na odluku Vrhovnog suda, zatražio obnovu postupka, koji zahtjev je pobijanim rješenjem tijelo prvog stupnja odbacilo. Smatra da je takva odluka protivna odredbi čl. 126. ZUP-a budući da se tijelo prvog stupnja upustilo u meritorno odlučivanje o osnovanosti njegova zahtjeva zbog čega zahtjev nije nikako mogao biti odbačen, već eventualno odbijen kao neosnovan. Ističe da je njegov zahtjev tijelo prvog stupnja odbacilo pozivom na odredbu čl. 123/1., dok je zanemarilo odredbu čl. 123/2. t. 2. ZUP-a iako se na nju pozvao u svom zahtjevu.

Predlaže izmijeniti odnosno ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti tijelu prvog stupnja na ponovni postupak.

Odredba čl. 123/1. ZUP-a propisuje da se obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od tri godine od dana dostave rješenja stranci, između ostalog ako se sazna za nove činjenice ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi s već

izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drukčijeg rješenja da su te činjenice odnosno dokazi bili izneseni odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku.

Iz spisa predmeta proizlazi:

- da je podnositelju žalbe rješenjem tijela prvog stupnja od 19. siječnja 2010. prestala državna služba po sili zakona s danom 18. siječnja 2010. pozivom na odredbu čl. 137/1. t. d) ZDS, koja se primjenjivala u vrijeme vođenja tog postupka, budući da je pravomoćnom presudom Županijskog suda od 19. studenoga 2009. prihvaćena žalba državnog odvjetnika i preinačena prvostupanjska presuda u odluci o kaznenoj sankciji za kazneno djelo iz čl. 272/4. u vezi s čl. 272/1. i 272/2. KZ (NN 110/97, 27/98, 129/00, 51/01) zbog kojeg je prvostupanjskom presudom D. B. proglašen krivim te na temelju čl. 272/4. KZ osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 8 mjeseci;
- da je rješenje o prestanku državne službe po sili zakona podnositelja žalbe postalo izvršno i pravomoćno;
- da je rješenjem Vrhovnog suda od 30. kolovoza 2011. prihvaćen zahtjev za izvanredno ublažavanje kazne osuđenog D. B. te je preinačena odluka o kazni u presudi Općinskog suda od 8. rujna 2009. koja je preinačena presudom Županijskog suda od 19. studenoga 2009. te se kazna zatvora u trajanju od osam mjeseci na koju je tom presudom osuđen D. B. izvanredno ublažava na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci zbog toga što mu se dana 12. veljače 2011. rodilo dijete, a ta okolnost nije postojala u vrijeme izricanja presude, te
- da je slijedom odluke Vrhovnog suda dana 27. listopada 2011. tijelu prvog stupnja pozivom na odredbu čl. 123. ZUP podnositelj žalbe podnio prijedlog za obnovu postupka u kojem je doneseno rješenje o prestanku državne službe po sili zakona koji prijedlog je tijelo prvog stupnja pobijanim rješenjem odbacilo.

Odredbom čl. 137/1. t. d) ZDS bilo je propisano da državnom službeniku po sili zakona prestaje državna služba kad je osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju dužem od šest mjeseci – danom pravomoćnosti presude, temeljem koje odredbe je podnositelju žalbe s obzirom na to da je pravomoćnom presudom Županijskog suda osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju od osam mjeseci, dakle dužem od šest mjeseci, utvrđen prestanak državne službe po sili zakona.

Odredba čl. 123/1. ZUP propisuje da se obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od tri godine od dana dostave rješenja stranci između ostalog ako se sazna za nove činjenice ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drukčijeg rješenja da su te činjenice odnosno dokazi bili izneseni odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku, dok je odredbom čl. 123/2. t. 2. propisano da se obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti bez vremenskog ograničenja ako se rješenje temelji na presudi donesenoj u sudskom postupku, a ta je presuda pravomoćno ukinuta.

Prema odredbi čl. 126/1. i čl. 126/2. ZUP, kad nadležno tijelo primi prijedlog za obnovu postupka, dužno je ispitati je li prijedlog pravodoban i izjavljen od ovlaštene osobe te je li okolnost na kojoj se prijedlog temelji učinjena vjerojatnom. Ako ti uvjeti nisu ispunjeni, nadležno tijelo odbacit će prijedlog rješenjem. Ako su uvjeti za obnovu postupka ispunjeni, nadležno tijelo ispitat će mogu li okolnosti odnosno dokazi koji se iznose kao razlog za obnovu dovesti do drugačijeg rješenja. Ako utvrdi da ne mogu, odbit će prijedlog rješenjem.

U konkretnom predmetu tijelo prvog stupnja ocijenilo je da nisu ispunjeni uvjeti za obnovu postupka pa je ispravno prijedlog podnositelja žalbe odbacilo pobijanim rješenjem, i to zato što je svoj prijedlog temeljio na činjenici koja nije postojala u vrijeme vođenja upravnog postupka.

Naime, obnova postupka je pravni lijek cilj kojega je rasvijetliti nove činjenice i nove dokaze koji su postojali, a za koje se nije znalo tijekom vođenja upravnog postupka, ili ukloniti posljedice postupovnih pogrešaka i nezakonitog djelovanja tijekom vođenja upravnog postupka, ako se donesena odluka temeljila na tim propustima i nezakonitostima. Prema tome, novim činjenicama koje mogu biti razlog za obnovu postupka smatraju se samo one činjenice koje su postojale u vrijeme vođenja postupka, ali se u tijeku tog postupka za njih nije znalo, pa je odluka utemeljena na nepotpunom činjeničnom stanju, što nije slučaj u ovom konkretnom upravnom predmetu budući da je podnositelju žalbe nakon okončanja upravnog postupka izvanredno ublažena prije izrečena kazna zatvora, i to zbog činjenice rođenja djeteta koje je nastupilo nakon završetka upravnog postupka u kojem mu je utvrđen prestanak državne službe po sili zakona.

Takoder, u konkretnom predmetu nije ispunjen ni uvjet za obnovu postupka iz odredbe čl. 123/2. t. 2. ZUP budući da podnositelju žalbe presu-

da kojom je osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora nije pravomoćno ukinuta, već je rješenjem Vrhovnog suda preinačena tako da se kazna zatvora u trajanju od osam mjeseci izvanredno ublažava na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci.

Rješenje kl. UP/II-112-07/12-01/88, ur. br. 566-01/3-12-3 od 12. lipnja 2012.

PRESTANAK DRŽAVNE SLUŽBE ZBOG ISPUNJENJA UVJETA ZA STAROSNU MIROVINU

Službenik rođen 1. siječnja tekuće godine ispunjava uvjete za odlazak u starosnu mirovnu posljednjeg dana godine u kojoj je ispunio te uvjete.

Čl. 137/1. t. 3. Zakona o državnim službenicima; ZDS, NN 92/05, 107/07, 27/08, 49/11, 150/11, 34/12

Rješenjem od 24. kolovoza 2012. J. B., rođenoj 1. siječnja 1945., zaposlenoj na radnom mjestu administrativnog referenta – sudskog zapisničara, prestaje državna služba s danom 26. travnja 2012.

Protiv navedenog je rješenja J. B. pravodobno izjavila žalbu u kojoj u bitnom navodi da je pobijano rješenje neosnovano i nezakonito, da iz njegova obrazloženja proizlazi da je sporno kada je navršila 65 godina života te samim time stekla zakonske uvjete za odlazak u mirovinu. Smatra da se i dalje pogrešno zaključuje da je napunila 65 godina života s danom 31. 12. 2011. kada se iz svih njezinih osobnih dokumenta jasno može zaključiti da je rođena 1. 1. 1947. pa da 65 godina života navršava zaključno s 1. 1. 2012. Ističe da prema izričitoj odredbi čl. 137/1. t. 3. ZDS proizlazi da državnom službeniku prestaje državna služba po sili zakona kada navrš 65 godina života i najmanje 20 godina mirovinskog staža – posljednjeg dana godine u kojoj su ostvareni ti uvjeti, pa kako ona navršava 65 godina života 1. 1. 2012., nameće se jedini ispravan zaključak da joj državna služba može prestati posljednjeg dana 2012., odnosno da ima pravo raditi do 31. 12. 2012. Također ističe da se tijelo prvog stupnja ne može pozivati na praksu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (HZMO) kao pravni izvor jer postoji izričita pravna norma koja se jasno može primijeniti na njezin pravni odnos te da joj HZMO nije utvrdio da je s danom 31. 12. 2011. navršila uvjete za mirovnu. Predlaže usvojiti žalbu.

Prema odredbi čl. 137/1. t. 3. ZDS, državnom službeniku prestaje državna služba po sili zakona kad navrší 65 godina života i najmanje 15 godina mirovinskog staža – posljednjeg dana u godini u kojoj su ostvareni ti uvjeti.

Pobijano rješenje tijelo prvog stupnja donijelo je pozivom na odredbu čl. 137/1. t. 3. ZDS kojom je propisano da državnom službeniku prestaje državna služba po sili zakona kad navrší 65 godina života i najmanje 15 godina mirovinskog staža – posljednjeg dana u godini u kojoj su ostvareni ti uvjeti. Ujedno se tijelo prvog stupnja ponovo poziva na praksu HZMO prema kojoj osoba navršava uvjete za mirovinu u odnosu na uvjet godine života danom prije dana rođenja u kojem ispunjava uvjet jer danom na koji je rođena već se smatra prvim danom starosti naredne godine. Spisu ne prileže dokazi prakse HZMO.

Prema odredbi čl. 30. Zakona o mirovinskom osiguranju, ZMO (NN 102/98, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 43/07 – Odluka US, 79/07, 35/08, 40/10 – Odluka US, 121/10, 61/11, 114/11, 76/12), pravo na starosnu mirovinu ima osiguranik kada navrší 65 godina života i 15 godina mirovinskog staža.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja kao i dostavljenog spisa predmeta utvrđeno je da je žaliteljica rođena dana 1. siječnja 1947. kao i da na dan 1. siječnja 2012. ima 41 godinu i 4 mjeseca radnog staža, dakle više od potrebnih 15 godina mirovinskog staža.

Kod prestanka državne službe po sili zakona državna služba prestaje zbog nastanka određenih okolnosti koje su određene zakonom kao razlozi za prestanak i prestaje danom navedenim u zakonu.

U konkretnom slučaju, kako je žaliteljica rođena dana 1. siječnja 1947., sukladno odredbi čl. 30. ZMO stječe uvjet navršenih godina života za starosnu mirovinu, dakle 65 godina života, s danom 1. siječnja 2012. Naime, uvjet navršenih godina života može se ispuniti jedino na datum koji je isti datumu rođenja, a nikako to ne može biti dan prije datuma rođenja jer na taj dan, u konkretnom slučaju na dan 31. prosinca 2011., žaliteljica još uvijek nije navršila potreban broj godina života kako bi ispunila uvjet za starosnu mirovinu. To je u skladu i sa stajalištem HZMO koje je izraženo u službenim odgovorima na pitanja vezana uz ispunjavanje uvjeta za starosnu mirovinu, koja su objavljena na službenoj web stranici HZMO.

Dakle, kako je u ovom postupku utvrđeno da je žaliteljica ispunila uvjete za starosnu mirovinu dana 1. siječnja 2012., sukladno odredbi čl. 137/1. t.

3. ZDS, državna služba po sili zakona prestaje joj posljednjeg dana godine u kojoj je ispunila te uvjete, dakle dana 31. prosinca 2012.

Rješenje kl. UP/II-112-07/12-01/1354, ur. br. 566-01/3-12-6 od 26. studenoga 2012.

*Sanja Pintar Gotal**

* Sanja Pintar Gotal, članica Odbora za državnu službu Republike Hrvatske (a member of the Civil Service Commission of the Republic of Croatia, e-mail: Sanja.Pintar-Gotal@uprava.hr).